Republika Hrvatska
Općinski sud u Gospiću
Trg Alojzija Stepinca 3
53000 Gospić

Poslovni broj Povrv-105/2025-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Gospiću, po sucu Jurici Bakmazu, na prijedlog sudske savjetnice Ane Milinković Rukavina, u građanskopravnoj stvari tužitelja CASH EXPERT S.L., AV: Diagonal 468/8/22, 08006 Barcelona, Španjolska, OIB: 45946454923, kojeg zastupa Vlatka Nadramija, odvjetnica u Zagrebu protiv tuženice Nikoline Tonković Čorak, Gospić, Lički Novi 192A, OIB: 18632461392, radi isplate, nakon održane glavne javne rasprave 12. listopada 2026. u prisutnosti odvjetničkog vježbenika Jakova Kursara punomoćnika tužitelja i tuženice, dana 30. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Djelomično se održava na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi temeljem vjerodostojne isprave javnog bilježnika Borisa Zdunića iz Gospića, poslovni broj Ovrv-1692/2024 od 20. lipnja 2024. i nalaže se tuženici Nikolini Tonković Čorak da tužitelju CASH EXPERT S.L., AV, isplati iznos od 573,25 EUR-a (slovima:pestosedamdesettrieuraidvadesetpetcenti) uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 22. svibnja 2024. pa do isplate, a koje se izračunavaju po kamatnoj stopi, koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope (referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke) za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

II. Odbija se tužbeni zahtjev u preostalom iznosu od 962,75 EUR-a (slovima: devestošezdesetdvaeuraisedamdesetpetcenti) te se u tom dijelu platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Borisa Zdunića iz Gospića, poslovni broj Ovrv-1692/2024 od 20. lipnja 2024. ukida.

III. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka.

Obrazloženje

1. Tužitelj (tada ovrhovoditelj) je 22. svibnja 2024. podnio prijedlog za ovrhu kojim potražuje iznos od 1.536,00 EUR temeljem nevraćenog zajma i isplatu zakonskih zateznih kamata uz naknadu troška ovršnog postupka.

2. Javni bilježnik Boris Zdunić iz Gospića je donio rješenje o ovrsi broj OVRV-1692/2024 od 20. lipnja 2024.

3. Tuženik (tada ovršenik) je pravovremeno podnio prigovor na predmetno rješenje o ovrsi u kojem osporava visinu tražbine. Pojašnjava da je pozajmicu sukladno Otplatnom planu ES-24-89472 bila dužna vratiti u tri rate. Prvu ratu od 1.070,00 EUR-a je uplatila 21. ožujka 2024., drugu ratu je djelomično uplatila iznosom od 153,00 EUR-a 19. travnja 2024. i 60,00 EUR-a 6.svibnja 2024. o čemu dostavlja dokaz o uplati. Zaključuje da dugovanje iznosi 1.383,00 EUR-a. Ukazuje na agresivni pristup zajmodavca i tvrtki koje se bave naplatom potraživanja u vidu učestalih telefonskih kontaktiranja i uznemiravanja. Moli da sud sukladno zakonskim odredbama utvrdi točan iznos potraživanja. (list 45 spisa).

4. Povodom prigovora tuženika, rješenjem ovog suda od 9. siječnja 2026. rješenje o ovrsi stavljeno je izvan snage u dijelu u kojem je određena ovrha, ukinute su sve provedene radnje te je odlučeno da će se postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

5. Tužitelj je u podnesku 22. siječnja 2026. detaljno obrazložio kronologiju nastanka potraživanja te navodi da je tuženik kao zajmoprimac sa trgovačkim društvom Cash-Expert s.l., Barcelona, Avenida Diagonal 468/8, kao zajmodavcem 19. veljače 2024. godine na daljinu, uz prihvat Općih uvjeta ugovora o zajmu za zajmove društva Cash-Expert s.l., sklopio ugovor o zajmu br. ES-24-89472. Prema čl. 293. st. 1. Zakona o obveznim odnosima, ugovor je sklopljenim elektroničkim putem kad su se stranke suglasile o bitnim sastojcima ugovora. Nadalje, prema čl. 499. ZOO-a za postojanje ugovora o zajmu potrebno je da su se stranke sporazumjele o bitnim sastojcima ugovora i to određenom iznosu novca i vremenu trajanja zajma. Obzirom da zakonodavac za ugovor o zajmu ne propisuje određeni oblik, takav se ugovor smatra neformalnim dvostrano obvezujućim ugovorom, pa stoga može biti sklopljen u bilo kojoj formi. U konkretnom slučaju, pristupom internetskoj stranici zajmodavca tuženik je zatražio zajam u ukupnom iznosu od 2.000,00 EUR i obvezao se navedeni iznos vratiti zajmodavcu zajedno s pristojbom u ukupnom iznosu od 800,00 EUR s krajnjim dospijećem dana 19. svibnja 2024. Sklapanje ugovora uređeno je čl. 4. i 5. Općih uvjeta. Nakon što je tuženik podnio Zahtjev za odobrenje zajma te podnio odgovarajuću dokumentaciju, te poslao SMS kojim potvrđuje isplatu, iznos je plaćen na njegov bankovni račun. U skladu s čl. 5. Općih uvjeta ugovora o zajmu zajmodavca, upoznavanje s Općim uvjetima prije sklapanja Ugovora o zajmu i izričita izjava odnosno potvrda tuženika da Opće uvjete prihvaća u potpunosti i bez zadrški, te da se s njima izričito slaže, predstavlja apsolutno bitan uvjet odobrenja zajma od strane zajmodavca te je bez istog nemoguće sklopiti Ugovor o zajmu. Označavanjem polja "Prihvaćam" na internetskoj stranici zajmodavca, tuženik je dao svoj izričit i nedvosmislen pristanak na odredbe Općih uvjeta, te izričito izjavio da će ih se pridržavati. Prihvatom Općih uvjeta, tuženik je sukladno odredbi čl. 5. istih dostavio

presliku svoje bankovne kartice iz kojeg je vidljiv broj iste te presliku svoje osobne iskaznice te izvod po računu kao i platnu listu. Temeljem navedenog ugovora, tuženik je za isplatu iznosa zajma sukladno čl. 6. Općih uvjeta poslao SMS poruku na broj tužitelja s tekstom "ŽELIM ISPLATU ODOBRENOG ZAJMA 24-89472“. Zajmodavac Cash-Expert s.l. je tuženiku dana 19. veljače 2024. godine isplatio novčani iznos od 1.980,00 EUR (odnosno 2.000,00 EUR umanjeno za 20,00 EUR troškova obrade zajma), dok se tuženik obvezao vratiti iznos od 2.000,00 EUR uvećan za 800,00 EUR pristojbe, sukladno čl. 7. i 8. Općih uvjeta, i to najkasnije sa danom 19. svibnja 2024. godine. Navedenim radnjama, sklopljen je ugovor o zajmu elektroničkim putem, sukladno čl. 247., čl. 286. i čl. 293. Zakona o obveznim odnosima. Zajmodavac je svoju obvezu iz Ugovora o zajmu izvršio, uplativši iznos zajma na tekući račun tuženog dok zajmoprimac, ovdje tuženi, nije izvršio svoju obvezu povrata zajma. Slijedom navedenog, ukupni dug tuženika prema tužitelju iznosi 1.536,00 EUR, a sve utemeljeno na važećim cjenicima sadržanim u Općim uvjetima zajmodavca i ovdje tužitelja. Tuženik, dakle u ovom postupku duguje s osnova zajma: - iznos glavnice 667,00 zajedno sa pristojbom u iznosu od 203,00 eur - iznos glavnice 666,00 eur bez pristojbe. U ugovoru o zajmu ES-24-89472 u točki 1.6. jasno piše kako zajmodavac ima pravo jednostrano otkazati ugovor u slučaju kada zajmoprimac kasni s isplatom bilo koje rate, u kojem slučaju cjelokupni ostatak duga i ukupan iznos pristojbe dospijevaju na naplatu danom otkaza ugovora. Zajmodavac je sukladno odredbama Ugovora raskinuo Ugovor o zajmu budući da tuženik nije platio ratu do dospijeća niti u naknadnom roku od 5 dana po dospijeću rate čime je na naplatu došao ukupni dug, ali bez pristojbe na te rate, a što je tužitelj mogao utužiti prema Općim uvjetima i Ugovoru o zajmu. (list 63-66 spisa).

6. Na raspravi održanoj dana 12. listopada 2026. tužitelj je ostao kod tužbe i svih činjeničnih navoda iz podneska od 22. siječnja 2026. Tuženica pojašnjava sudu da nakon istaknutog prigovora i dostavljenih dokaza uz prigovor nije ništa naknadno plaćala. Tuženica dalje navodi da je za kreditora saznala putem interneta, da su stranice bile oglašene na hrvatskom jeziku i da je cijela komunikacija bila na hrvatskom jeziku. Dalje ističe da nije pregovarala ni o jednoj odredbi ugovora, da je kredit ponuđen po principu "uzmi ili ostavi" odnosno da su odredbe ugovora bile unaprijed formulirane. Tuženica dalje pojašnjava da nakon što je platila naknadu za prolongat kada je o iznosima razmislila i stavila na papir shvatila je da efektivna kamatna stopa iznosi 815% godišnje, a da prema zakonskim propisima ne bi trebala biti veća od 11,50% godišnje, to bi značilo da je kamatna stopa 76 puta veća od maksimalno dopuštene. Tuženica ne spori da duguje ostatak glavnice, a prema njenom izračunu preostali dio duga iznosio bi 697,00 eura plus zakonska zatezna kamata. Tuženica dalje postavlja pitanje da li su ovakve naknade u skladu sa pozitivnim zakonskim propisima.

7. Tijekom postupka je pročitan izvod otvorenih stavki iz poslovnih knjiga tužitelja od 21. svibnja 2024. (list 8 spisa), izvod iz trgovačkog registra za tužitelja s ovjerenim prijevodom (list 9-25 spisa), otplatni plan ES-24-89472 (list 48 spisa), platni nalog od 20. ožujka 2024., 19. travnja 2024., 3. svibnja 2024. (list 49-51 spisa), preslika kartice (list 68-69 spisa), Opći uvjeti ugovaranja zajma (list 69- 94 spisa), Preslika osobne iskaznice sa fotografijom (list 97 -99 spisa), SMS poruka tuženika kojom zahtijeva isplatu iznosa zajma (list 100 spisa), europski platni nalog br. 4720571 izdan od Croatia banke od 19. veljače 2024. (list 101 spisa), ugovor o zajmu ES-24-89472 sa otplatnim planom (list 102-105 spisa), ANEKS 2 - ugovor o zajmu

ES-24-89472 sa otplatnim planom- prolongat (list 106-108.), ANEKS 1 - ugovor o zajmu ES-24-89472 sa otplatnim planom- prolongat (list 109-111), otkaz ugovora ES -24-89472 (list 112 spisa).

8. Tužbeni zahtjev je djelomično osnovan.

9. U ovom postupku nije sporno da je tuženica 2024. od tužitelja zatražila isplatu zajma u iznosu od 2.000,00 EUR-a kojeg je trebala vratiti u 3 obroka od ožujka do svibnja 2024., uz trošak naknade za obradu kredita od 20,00 eura i pristojbu od 800,00 eura, kao i da je dva puta dobila produljenje roka otplate za što je platila naknade za produljenje u iznosima od po 153,00 EUR-a što proizlazi iz ANEKSA 1 i 2. ugovora o zajmu, kao i da je 20. travnja 2024. platila prvu ratu kredita u iznosu od 1.070,00 EUR-a te 3. svibnja 2024. platila 60,00 EUR-a na ime uplate dijela 2. rate. Nije sporno da tuženica nije vratila cjelokupnu pozajmljenu glavnicu.

10. Međutim sporna je visina duga odnosno treba li tuženica po osnovi tog ugovora tužitelju isplatiti cjelokupni utuženi iznos od 1.536,00 eura.

11. U ugovoru o zajmu ES -24-89472 od 19. travnja 2024. je navedeno da je zajmoprimac dostavio zajmodavcu obavijest o odobrenju zajma. Tom obaviješću je zajmodavac odobrio zajmoprimcu zajam, što je zajmoprimac primio na znanje primivši samu obavijest poslanu od zajmodavca da mu je odobren zajam u iznosu od 2.000,00 eura na period od 90 dana, plativo u 3 anuiteta, uz trošak obrade u iznosu od 20,00 eura. Isti dan je zajam isplaćen, a zajmoprimac se obvezao vratiti glavnicu uvećanu za fiksnu pristojbu od 800,00 kuna, ukupno 2.800,00 eura.

12. U tabelarnom prilogu Općih uvjeta ugovaranja zajma koja za valutu ima i dalje iznose u kunama za zajam od 15.00,00 kuna na rok od 90 dana izračunata je efektivna kamatna stopa (EKS) od 861,97 %.

13. Otplatni plan po ugovoru ES-24-89472 prikazuje da je tuženica trebala platiti ukupno 2.800,00 eura u 3 obroka. U prvom obroku je trebalo vratiti 20. ožujka 2024. ukupno 1.070,00 EUR-a i to 667,00 EUR-a za povrat glavnice i 403,00 EUR-a na povrat pristojbe, drugu ratu je trebalo vratiti 19. travnja 2024. u iznosu od 930,00 EUR-a, i to 667,00 EUR -a na ime povrata glavnice i 263,00 EUR-a na ime povrata pristojbe i treću ratu koju je trebala vratiti 19. svibnja 2024. u iznosu od 800,00 EUR, i to 666,00 EUR-a na ime povrata glavnice i 134,00 EUR-a na ime povrata pristojbe. ANEKSOM 1 i 2 ugovora prolongiran je rok otplate druge i treće rate i to prvim aneksom za sedam dana i drugim aneksom još za sljedećih sedam dana te je konačnim otplatnim planom ANEKSA 2 drugu ratu trebala vratiti 3. svibnja 2024. i treću odnosno zadnju 2. lipnja 2024.

14. Čl. 10. st. 1. i 3. Općih uvjeta ugovaranja zajma (dalje: OU) je ugovoreno da zajmoprimac može na dan dospijeća zajma odabrati hoće li ga u cijelosti vratiti ili će odgoditi rok otplate zajma uz odgovarajuću naknadu za odgodu otplate. Kad zajmoprimac traži odgodu, mora na bankovni račun koji navede zajmodavac uplatiti iznos naknade za odgodu zajma.

15. Iz Otplatnog plan priloženog uz ANEKS 1 ugovora o zajmu ES-24-89472 proizlazi da je tuženica 19. travnja 2024. uplatila pristojbu prolongata u iznosu od 153,00 EUR-a, dok iz Otplatnog plana priloženog uz ANEKS 2 ugovora o zajmu ES-24-89472 proizlazi da je tuženica 26. travnja 2024. uplatila pristojbu prolongata u iznosu od 153,00 EUR-a što čini uplatu prolongata od ukupno 306,00 EUR-a.

16. Iz priložene potvrde o plaćanju je vidljivo da je tuženica uplatila 20. travnja 2024. prvu ratu kredita u iznosu od 1.070,00 EUR-a dok i potvrde od 3. svibnja 2024. proizlazi da je taj dan uplatila 60,00 EUR-a na ime 2. rate ugovora o zajmu.

17. S obzirom da je tužitelj pravna osoba sa sjedištem u Španjolskoj, a tuženica fizička osoba s uobičajenim boravištem u Republici Hrvatskoj, njihov odnos ima međunarodni element, pa je mjerodavno pravo utvrđeno na temelju čl. 25. st. 1. Zakona o međunarodnom privatnom pravu („Narodne novine“, br. 101/17, dalje: ZMPP) koje upućuje na primjenu Uredbe (EZ) br. 593/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. o pravu koje se primjenjuje na ugovorne obveze (SL 177 od 4. srpnja 2008., dalje: Rim I). Uredba Rim I u čl. 6. st. 1. propisuje da, ne dovodeći u pitanje članke 5. i 7., ugovor koji sklopi fizička osoba u svrhu za koju se smatra da je izvan njegove struke ili profesije (potrošač) s drugom osobom koja djeluje u svojoj struci ili profesiji (poduzetnik) podliježe pravu države u kojoj potrošač ima uobičajeno boravište, pod uvjetom da poduzetnik (a provodi svoje komercijalne ili stručne djelatnosti u državi u kojoj potrošač ima uobičajeno boravište, ili (b) bilo kojim sredstvima usmjerava takve aktivnosti na tu državu ili na više država, uključujući tu državu, te da je ugovor obuhvaćen opsegom tih aktivnosti.

18. Iz okolnosti ovog ugovora, između ostalog iz navoda da je tuženica doznala za tužiteljevu ponudu preko oglasa na hrvatskoj internetskoj stranici, da su i ugovor i OU na hrvatskom jeziku, da je komunikacija tužitelja i tuženice vršena na hrvatskom jeziku sud zaključuje da su ispunjeni uvjeti da bi se ovaj ugovor ocijenio kao potrošački, pa se na njega primjenjuje pravo države u kojoj potrošač ima uobičajeno boravište, odnosno hrvatsko pravo. To znači da je odredba čl. 20 OU da oni podliježu španjolskom zakonu neprimjenjiva jer je protivna kogentnoj normi.

19. U konkretnom slučaju potraživanje tužitelja proizlazi iz potrošačkog ugovora slijedom čega su uz Zakon o obveznim odnosima (NN, br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 23/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 156/23; dalje: ZOO) mjerodavne i odredbe Zakona o zaštiti potrošača (NN, 19/22, 59/23, 59/26, dalje ZZP), a koji je bio na snazi u vrijeme sklapanja predmetnog ugovora.

20. Čl. 499. st. 1. ZOO-a propisuje da se ugovorom o zajmu obvezuje zajmodavac predati zajmoprimcu određeni iznos novca ili određenu količinu drugih zamjenljivih stvari, a zajmoprimac se obvezuje vratiti mu poslije stanovitog vremena isti iznos novca, odnosno istu količinu stvari iste vrste i kakvoće. Čl. 500. st. 1. ZOO-a propisuje da se zajmoprimac može obvezati da uz glavnicu duguje i kamate. Kamata je naknada koju zajmoprimac plaća zajmodavcu za pozajmljivanje njegovog novca. Iako u predmetnom ugovoru o zajmu nema ugovorene kamate, tuženica je dužna platiti ono što tužitelj naziva „pristojbom“, a pristojba za pozajmljivanje tužiteljevog novca je – kamata.

21. Iz Općih uvjeta poslovanja, čl. 6., proizlazi da će zajmodavac dati zajam na korištenje pod uvjetima sadržanim u Standardnim informacijama o europskim potrošačkim kreditima koji će biti dostavljeni zajmoprimcu. Tuženica je u svojem iskazu navela da nije pregovarala o pojedinim odredbama ugovora već da se radilo o unaprijed formuliranom sadržaju.

22. Iz opisanog načina sklapanja ugovora proizlazi zaključak da isti predstavlja unaprijed pripremljeni obrazac, koje je formulirao tužitelj i na čiji sadržaj tuženica kao potrošač nije mogla utjecati niti je o njima mogla pregovarati odnosno radi se o sklapanju unaprijed formuliranog standardnog ugovora o zajmu bez pojedinačnog pregovaranja.

23. Čl. 53. st. 1. i 2. ZZP-a propisuje da se ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je tu odredbu unaprijed formulirao trgovac, zbog čega potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako je riječ o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca. U čl. 8. OU je ugovoreno da će zajmodavac predati zajmoprimcu otplatni plan u kojem će biti navedeni svi iznosi zajma sa svim troškovima i naknadama te bankovni račun zajmodavca na koji se moraju uplaćivati navedeni iznosi. Otplatni plan otkriva da je tuženica za 3 mjeseca za pozajmljenih efektivnih 2.000,00 eura bila dužna vratiti čak 2.800,00 eura. Time je tuženica, kao potrošač, stavljena u očitu neravnotežu prema tužitelju, pa je odredba o visini pristojbe ništetna na temelju čl. 53. i čl. 59. ZZP -a.

24. Sama ugovorna odredba o pristojbi, zapravo kamati, nije ništetna jer je to jedna sasvim uobičajena ugovorna odredba. Kad je kamata ugovorena, ali nije ugovorena njezina visina (jer je odredba o visini ništetna po ZZP-u kao specijalnom zakonu u odnosu na ZOO), onda vrijedi zakonska predmnjeva da (između osoba od kojih barem jedna nije trgovac) je kamatna stopa visine četvrtine stope zakonskih zateznih kamata. (čl. 26. st. 3. ZOO-a). Stopa zakonskih zateznih kamata je definirana u čl. 29. st. 2. ZOO a, pa se u odnosima iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava određuje, za svako polugodište uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, a u ostalim odnosima za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine. Kako je dan sklapanja ugovora 19. veljače 2024. primjenjuje se referentna stopa koja je na snazi 1. siječnja 2024. a koja je iznosila 4,50 % (NN, br. 156/23), pa kamatna stopa između osoba od kojih bar jedna osoba nije trgovac iznosi 7,50%. Dakle, jedna četvrtina te stope bi bila 1,875 %. Ako se ta kamatna stopa uračuna na tromjesečno razdoblje povrata jednostavnim kamatnim računom se dobije da je tuženica trebala vratiti, povrh glavnice još 9,25 EUR-a, a ne 800,00 EUR-a.

25. Treba i istaknuti da je sam tužitelj izračunao da je efektivna kamatna stopa (EKS) 861,97%.

26. Čl. 20. a Zakona o potrošačkom kreditiranju („Narodne novine“, br. 75/09, 112/12, 143/13, 147/13, 9/15, 78/15, 102/15 i 52/16, 128/22, 156/23, dalje: ZPK) je

propisana maksimalna EKS za potrošačke kredite koja je jednaka stopi zakonskih zateznih kamata uvećanoj za dva postotna boda, dakle 9,50 %.

27. Osim što je u ovom postupku bilo potrebno pravilno imenovati „pristojbu “ kao kamatu, potrebno je i „prolongat otplate zajma“ nazvati ispravno – novčana kazna.

28. Iako je u čl. 12. OU propisano da se zbog kašnjenja u plaćanju plaćaju zakonske zatezne kamate, čl. 10. propisuje i „pristojbu za prolongat otplate zajma“ koja u stvarnosti služi istoj svrsi kao i ugovorna kazna. Čl. 350. st. 3. ZOO-a propisuje da ugovorna kazna ne može biti ugovorena za novčane obveze. Ta norma je prisilne naravi, pa je odredba OU o „pristojbi za prolongat otplate zajma“ ništetna na temelju čl. 322. st. 1. i 324. st. 1. ZOO-a.

29. Tuženica je, prema otplatnim planovima prolongata ANEKSA 1 i 2, platila 306 ,00 EUR-a na ime ništetne „pristojbe za prolongat otplate zajma“, platila je prvu ratu kredita koja uključuje 667,00 EUR-a glavnice i pristojbu u iznosu 403,00 EUR-a (ukupno 1.070,00 EUR-a), kao i 60,00 EUR-a na ime 2. rate. Ukupno je vratila 727,00 EUR- a glavnice, te platila 709,00 EUR-a na ime ništetne pristojbe za prolongat i ništetne pristojbe odnosno previsoke kamate. Primjenom odredbe čl. 172. ZOO-a prema kojoj ako dužnik pored glavnice duguje i kamate i troškove, prvo se namiruju troškovi, zatim kamate i napokon glavnica, uplaćeni iznos od 709,00 EUR-a treba umanjiti za iznos izračunate kamate za tromjesečno razdoblje zajma od 9,25 EUR-a te dobivenim iznosom od 699,75 EUR-a dalje umanjiti preostalu neplaćenu glavnicu od 1273,00 EUR-a. Navedenim izračunom dolazi se do neplaćenog iznosa glavnice od 573,25 EUR-a.

30. Uplatom iznosa ništetne „pristojbe“ od 403,00 EUR-a izvršenom 20. ožujka 2024. te uplatom ništetnog „prolongata“ u iznosu od 153,00 EUR-a izvršenom 19. travnja 2024. te daljnjom uplatom „ prolongata“ 26. travnja 2024. u iznosu 153,00 EUR-a tuženica je već otplatila i drugu ratu glavnice koja je iznosila 667,00 EURA- a, čak i dio treće rate glavnice je već do tad bio plaćen tako da sud zaključuje da neosnovano tužitelj potražuje zatezne kamate na iznos druge rate od 4. svibnja 2024. jer je druga rata navedenim uplatama već bila pokrivena. Tužitelju jedino pripada zakonska zatezna kamata na iznos preostale neplaćene glavnice od 22. svibnja 2024. odnosno od otkaza ugovora.

31. Treba napomenuti da je tužitelj na ovaj način povrijedio i čitav niz načela ZOO- a. Tako načelo ravnopravnosti sudionika u obveznom odnosu iz čl. 3., načelo savjesnosti i poštenja iz čl. 4., načelo zabrane zloupotrebe prava iz čl. 6., načelo jednake vrijednosti činidaba iz čl. 7. ZOO-a, čija je povreda i sankcionirana ništetnošću odredbi takvog ugovora a sve ovo na način da je tuženik postupajući s aspekta jače ugovorne strane tužitelju nametnuo odredbu koja ga dovodi u neravnopravan položaj te mu u konačnici nanosi štetu.

32. Tuženica je djelomično i to u većem iznosu uspjela osporila visinu tužbenog zahtjeva. Naime, od utuženog iznosa od 1.536,00 EUR-a tuženica treba platiti 573,25 EUR-a što predstavlja povrat glavnice uvećane za kamate kako je ranije obrazloženo. Omjer uspjeha u sporu u pogledu visine je 62,68 % u korist tuženice

prema 37,32 % u korist tužitelja. Razlika između postotka one stranke koja je više uspjela u postupku i postotka one stranke koja je u manjoj mjeri uspjela u postupku iznosi 25,36 % u korist tuženice. Kako tuženica nije potraživala troškove parničnog postupka slijedom obrazloženog valjalo je odlučiti kao u toč. III. Izreke presude.

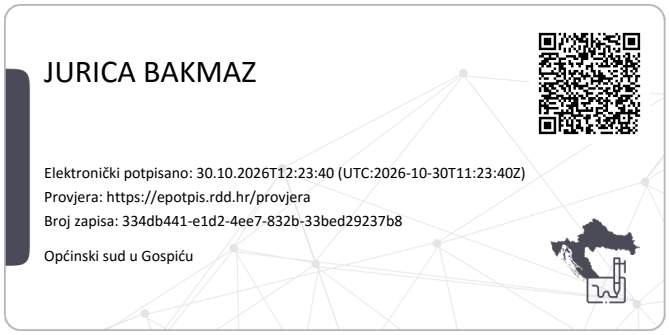
33. Na temelju čl. 29. st. 1. ZOO-a dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, pored glavnice, i zatezne kamate, pa su tužitelju dosuđene kamate od dana 22. svibnja 2024. kao dana dospijeća duga do isplate.

34. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci.

U Gospiću, 30. listopada 2026.

Sudac
Jurica Bakmaz

Uputa o pravnom lijeku:
Protiv ove presude stranka može izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana primitka prijepisa presude. Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Žalba se podnosi putem ovoga suda, pisano, u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranku, a o žalbi odlučuje županijski sud.

Broj zapisa: **9-3088f-6f764**

Kontrolni broj: **08b42-4f503-f5763**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Gospiću** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.